

Čín tajný Supružestva

OBRUČENÍJE

Po Božestvennoj liturhiji, jeréju stojašču v svjatilišči, predstojat chořaščiji sprjahatisja pred svjatymi dvermi: muž ubo odesnuju, žena že ošujuju. Jeréj že naznamenujet hlavy novonevistnych triždy, i vved ja vnutr chrama, kadit krestovidno, i hlaholetsja ot dijakona:

Blahosloví, Vladýko.

I Jeréj: Blahoslovén Boh naš vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Hóspodu pomolímsja.

Taže jeréj hlaholet molitvu sijú velehlásno:

Bóže víčnyj, razstojáščajasja sobrávyj v sojedinénije, i sojúz ľubvé položívyj im nerazrušímyj: blahoslovívyj Isaáka i Revékku, i naslédniki já Tvojeho obitovániya pokazávyj: Sam blahosloví i rabý Tvojá sijá, *ímja rék* i *ímja rék*, nastavľája já na vsjakoje d'ílo blahóje.

Jáko mílostivýj i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jeréj: Hóspodi Bóže náš, ot jazýk predobručívyj církov d'ívu čístuju, blahosloví obručénije sijé, i sojediní, i sochraní rabý Tvojá sijá v míri i jedinomyšliji.

Tebí bo podobájet vsjákaja sláva, česť i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Taže jeréj, dajét pérstni pérviye mužu, taže jedín žeňí. I hlahólet múžu:

Obručájetsja rab Bóžij, *ímja rék*, rabí Bóžijej, *ímja rék*, vo *ímja Otcá*, i Sýna, i Svjataho Dúcha, amíň.

Taže i žeňí hlahólet:

Obručájetsja rabá Bóžija, *ímja rék*, rabú Bóžiju, *ímja rék*, vo *ímja Otcá*, i Sýna, i Svjataho Dúcha, amíň.

I jehdá rečét na jedínom kójemždo, tvorít krést pérstnem na glavách ích: i nalahájet já na desných ích pérstích.

I ášče chóščet, jeréj hlahólet molitvu.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíľuj.

Hóspodi Bóže náš, ótroku patrijárcha Avraáma sšéstvovavyj v Mesopotámiji, posylája unevístiti hospodínu jehó Isaáku ženú, i chodátajstvom vodonošénija obručíti Revékku otkrývyj. Sám blahosloví obručénije rabóv Tvojích, sehó *ímja rék*, i sejá *ímja rék*, i utverdí jéže u nich

I vnehdá vzjáti vinéc nevísty, hlahólet:

I ty, nevísto, vozvelíčisja jákože Sárra, i vozveselísja jákože Revékka, i umnóžisja jákože Rachíl'. Vesel'áščisja o svojem múži, chraňášči pred'íly zakóna: zané táko blahovolí Boh.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíľuj.

Jeréj molitvu:

Bóže, Bóže náš, prišédyj v Kánu Haliléjskuju, i támošnjíj brák blahoslovívyj, blahosloví i rabý Tvojá sijá, Tvojím prómyslom ko obščéniju bráka sočetávšyasja: blahosloví ích vchódy i ischódy, umnóži vo blahích živót ich: vospriimí vincý ich v Cárstviji Tvojem, neskvérny, i neporóčny, i nenavítny sobľudájaj, vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí, Hóspodi.

I molitsja Jeréj:

Otéc, Syn, i Svjatýj Duch, vsesvjatája, i jedinosúščnaja, i živonačál'naja Tróica, jedíno Božestvo i cárstvo, da blahoslovít vás, i da podást vám dolhožitije, blahočádije, prespíjanije životá i víry, i da ispólnit vás vsích súščich na zemlí blahích: da spodóbit vás i obiščánnych bláh vosprijátija, molítvami Svjatýja Bohoródicy, i vsích svjatých, amíň. I byvájete ot jeréja soveršénnyj otpúst.

Rekšu diakonu: Premúdrost'.

Lik: Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istl'ínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu, Ťa veličájem.

Jeréj: Sláva Tebé, Christé Bóže, upovániye naše, sláva Tebé.

Lik: Sláva, i nýňi: Hóspodi, pomíľuj, *triždy*. Blahosloví.

Jeréj otpust: Íže v Káni Haliléjsťij prišéstvijem Svojím česten brák pokazávyj, Christós, ístinnyj Bóh náš, molítvami Prečístyja Svojejá Mátere, svjatých slávných i vsehválných Apóstol, svjatých bohovinčánnych caréj i ravnoapóstolov, Konstantína i Jelény, svjataho velikomučenika Prokópija, i vsích svjatých, pomíľujete i spasét nás, jáko bláh i čelovikoľúbec.

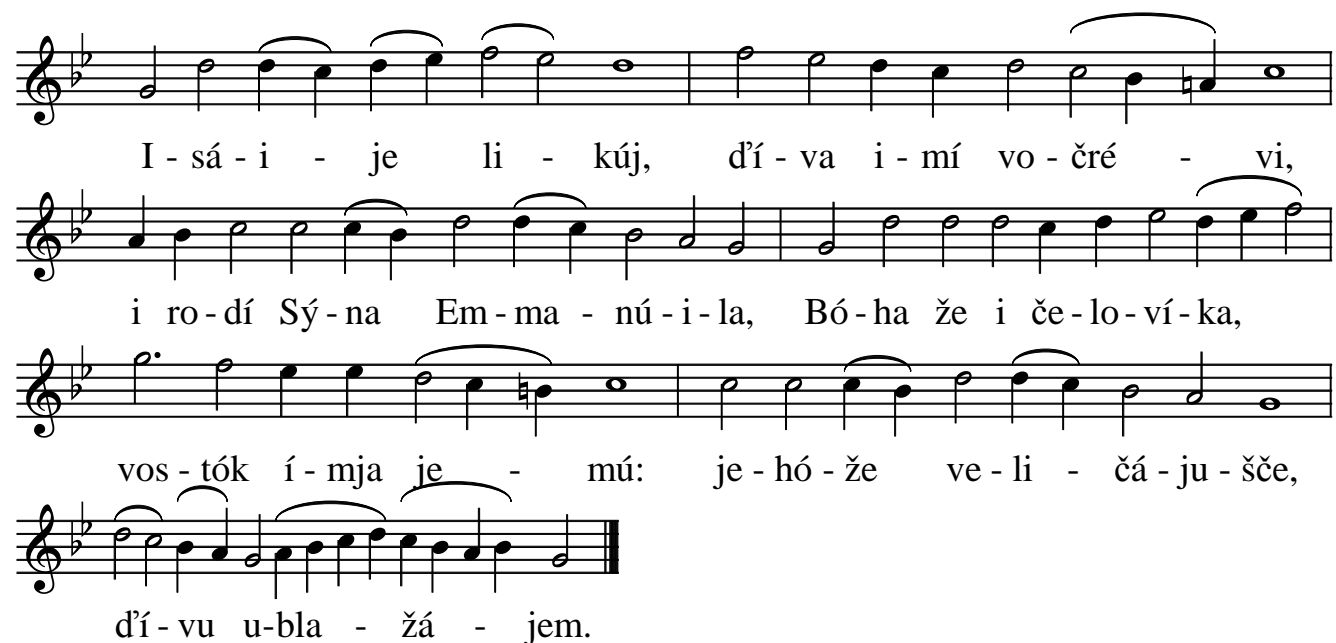
Lik: Amíň.

Jerėj: Bóže, vsja sotvorívyj krípostiju Tvojeju, i utverdívyj vselénnuju, i ukrašívvyj vinéc vsích sotvorénnych ot Tebé, i čášu óbščuju sijú podavájaj sočetavájuščymsja ko obščéniju bráka, blahosloví blahoslovénijem duchóvnym.

Vozhlasno: Jáko blahoslovísja Tvoje ímja, i proslávisja Tvoje Cárstvo, Otcá, i Sýna, i Svjataho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

I pojet jerėj, ilí ľudije nastojašcyja tropári, vo hlas 5:

I - sá - i - je li - kúj, d'í - va i - mí vo - čré - vi,
i ro - dí Sý - na Em - ma - nú - i - la, Bó - ha že i če - lo - ví - ka,
vos - tók í - mja je - mú: je - hó - že ve - li - čá - ju - šče,
d'í - vu u - bla - žá - jem.

Iní, hlas 7:

Svja - tí - ji mú - če - ni - cy, dó - bri stra - dál' - čes - tvo - vav - ši - ji i vin - čáv - ši - ji - sja,
mo - lí - te - sja ko Hós - po - du, po - mí - lo - va - ti - sja du - šám ná - šym.
Slá - va Te - bí, Chris - té Bó - že, a - pós - to - lov po - chva - ló,
mú - če - ni - kov rá - do - va - ni - je, ích - že pró - po - vid', Tró - jca je - di - no - súš - č - na - ja.

Táže vzém vinéc ženichá, hlahólet:

Vozvelícísja ženiše jákože Avraám, i blahoslovísja jákože Isaák, i umnóžísja jákože Jákov, chod'áj v míri, i d'ílajaj v právd'i zápovidi Bóžija.

hlahólannoje slóvo: utverdí já jéze ot Tebé svjatým sojedínénijem. Ty bo iz načála sozdál jesí múžeskij pol i žénskij, i ot Tebé sočetavájetsja múžu žená, v pómošč i v vosprijátije ró - da čelovíča. Sam úbo Hóspodi Bóže naš, poslávvyj ístinu v naslídiije Tvoje, i obitovánije Tvoje na rabý Tvojá, otcý náša, v kójemždo ród'i i ród'i izbránnyja Tvojá. Prízri na rabá Tvojeho *ímja rék*, i na rabú Tvojú *ímja rék*, i utverdí obručénije ich v víri i jedinómýsliji, i ístiňi, i l'ubví. Ty bo Hóspodi pokazál jesí dátisja obručéniju i utverždátisja vo vsém. Pérstnem dadésja vlast' Iósifu vo Jehípt'i; pérstnem proslávisja Danijíl vo straňi Vavilónst'ij; pérstnem javísja ístina Thamáry; pérstnem Otec náš Nebésnyj ščedr byst' na Sýna Svojeho: dadíte bo, hlahólet, pérsteň na desnicu Jehó, i zaklávše tel'cá upitánnaho, jádše vozveselím - sja. Samá desnica Tvojá, Hóspodi, Moisėja vooruží v Čermňím móri; slóvom bo Tvojím ís - tinnym nebesá utverdíšasja i zeml'á osnovásja, i desnica rab Tvojích blahoslovísja slóvom Tvoím deržávnym, i mýšceju Tvojeju vysókoju. Sam úbo i nýňi, Vladýko, blahosloví pérst - nej položenije sijé blahoslovénijem nebésnym, i Ánhel Tvoj da predídet pred ními vsjá dni životá ich.

Vozhlas: Jáko Ty jesí blahoslov'ájaj i osvjaščájaj vsjáčeskaja, i Tebí slávu vozsyłájem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

VINČÁNIJE

Predidúšču k tetrapódu jerėju s kadiľniceju, i pojém psalom 127, síce:

Bla - žé - ni vsí bo - já - šči - ji - sja Hó - spo - da, cho - d'á - šči - ji v pu - téch je - hó.
Tru - dý plo - dów tvo - jích sní - si, bla - žen je - sí, i do - bró te - bí bú - det.
Že - ná tvo - já já - ko lo - zá plo - do - ví - ta, vo stra - nách dó - mu tvo - je - hó.
Sý - no - ve tvo - jí já - ko no - vo - sa - ždé - ni - ja má - sli - čna, ó - krest tra - pé - zy tvo - je - já.
Sé tá - ko bla - ho - slo - vít - sja če - lo - vík bo - jáj - sja Hó - spo - da.
Bla - ho - slo - vít t'á Hos - pód' ot Si - ó - na,
i úz - ri - ši bla - há - ja Je - ru - sa - lí - ma vsjá dni ži - vo - tá tvo - je - hó.

I úz-ri-ši sý-ny sy-nóv tvo-jích: mír na Is-rá-i-l'a.

Posém voprošájet jeréj ženicha hlahoľa:

Ímaši li, **ímja rék**, vól'u blahúju i neprinuždénnuju, i krípkuju mysl', po-játi sebí v ženú sijú, **ímja rék**, júže zd'i pred tobóju vídiši?

I otviščájet ženich, hlahoľa:

Ímam, čestnýj ótče.

Jeréj paki: Ne obiščálsja li jesí inój nevíst'i?

Ženich otviščájet: Ne obiščáchsja, čestnýj ótče.

I ábije jeréj, zrjá k nevíst'i, voprošájet jú, hlahoľa:

Ímaši li, **ímja rék**, vól'u blahúju i neprinuždénnuju, i tvérduju mysl', po-játi sebí v múža sehó **ímja rék**, jehóže pred tobóju zd'í vídiši?

I otviščájet nevíst'a, hlahoľušči: Ímam, čestnýj ótče.

Jeréj páki: Ne obiščálasja li jesí inómu múžu?

I otviščájet nevíst'a: Ne obiščáchsja, čestnýj ótče.

Rékšu dijákonu: Blahosloví, Vladýko.

Jeréj: Blahoslovéno Cárstvo Otcá i Sýna, i Svjataho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki víkóv.

Lik: Amíň.

Táže dijákon jekteniju: Mírom Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svýšnim míri i spaséniji duš nášich, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O míri vsehó mira, blahostojániji svjatých Bóžiih cerkvěj i sojedínéniji vsích, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svjatím chrámi sem i s víroju, blahohovínijem i stráchom Bóžijim vchoďáščich v oň, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svjatíššem vselénst'im archijeréji našem **ímja rék**, pápi rímst'im, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi pomíluj.

O preosvjaščénnijšem archijepískopi i mitropolíti našem kýr **ímja rék**, i bohoľubívim jepískopi našem kýr **ímja rék**, čestním presvíterstvi, vo Christí dijákonstvi i o vsém príčt'i i l'údech, Hóspodu pomolímsja.

líl jesí sočetavátisja drúh drúhu, v míri i jedinomyšlji sochraní, čestnýj ích brák pokaží, ne-skvérnoje ích lóže sobľudí, neporóčnoje ích sožítel'stvo prebyvátí blahovolí, i spodóbi já v stárosti mastít'ij dostíhnuti, čistym sérdcem d'ílajuščja zápovidi Tvojá. Ty bo jesí Boh naš, Boh jéže mílovati i spasáti, i Tebí slávu vozsyľájem, so beznačálnym Tvojím Otcém, i vses-vjatým, i blahím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki víkóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nas, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Dné vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Ánhela mírna, vírna nastávnika, chraníteľa duš i t'ílés nášich, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij nášich, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Dóbrych i poléznych dušám našym, i míra mírovi, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Próčeje vrémja životá nášeho v míri i pokajániji skončáti, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Christijánskija končiny životá nášeho, bezboľízneny, nepostýdny, mírny, i dóbraho otvíta na strášnim sudíšči Christóvi prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Sojedínénije víry i pričástije Svjataho Dúcha isprosívše, sámí sebé, i druh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Jeréj vozhlášajet: I spodóbi nas, Vladýko, so derznovénijem, neosuždenno smíti prizyváti Tebé, Nebésnahó Bóha Otcá, i hlahólati.

I l'udije: Ótče náš, íže jesí na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príidet Cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí. Chľíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés; i ostávi nam dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm našym; i ne vvedí nas vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Jeréj vozhlášaet: Jáko Tvojé jest' Cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Syná, i Svjataho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki víkóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Dijákon: Premúdrost', prósti, uslyším svjatáho Jevánhelija.

Jerěj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Jerěj: Ot Ioánna svjatáho Jevánhelija čténije.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Dijákon: Vóňmim.

Jerěj čtét, začalo 6.

Vo vrémja óno, brak byst' v Káňi Haliléjst'ij, i bí Máti Isúsova tú. Zván že byst' Isús i učenicý Jehó na brák. I ne dostávšu vinú, hlahóla Máti Isúsova k Nemú: viná ne ímut. Hlahóla Jěj Isús: čtó jést' Mňi i Tebí, žéno? Ne ú príide čas Mój. Hlahóla Máti Jehó sluhám: jéže ášče hlahólet vám, sotvoríte. Bíchu že tú vodonósy kámenni šesť, ležášče po očiččéniju judéjsku, vmist'áščija po dvimá ilí trijém míram. Hlahóla ím Isús: napólnite vodonósy vodý. I napólniša ich do verchá. I hlahóla ím: počerpíte nýňi, i prinesíte architriklinovi. I prinesóša. Jákože vkusí architriklin viná bývšaho ot vodý, [i ne víd'áše otkúdu jest': sluhí že víd'achu počerpšiji vódu,] prihlasí ženichá architriklin. I hlahóla jemú: vsjak čelovík přéžde dóbroje vinó polahájet, i jehdá upijútsja, tohdá chůždšeje: ty že sobl'úl jesí dóbroje vinó dosel'i. Se sotvorí načátok známenijem Isús v Káňi Haliléjst'ij, i javí slávu svojú, i vírovaša v Nehó učenicý Jehó.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Dijákon: Rcém vsí ot vsejá duší, i ot vsehó pomyšlénija nášeho rcem.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Hóspodi Vsederžitel'u, Bóže otéc nášich, mólimtísja, uslyši i pomíluj.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Pomíluj nas, Bóže, po velícij mílosti Tvojej, mólimtisja, uslyši i pomíluj.

Lik: Hóspodi, pomíluj, *triždy.*

Jěšče mólimsja o rabích Bóžijich *ímja rék* i *ímja rék*, nýňi šočetávšichsja drúh drúhu, o zdráviji i spaséniji ích.

Lik: Hóspodi, pomíluj, *triždy.*

Ješcé mólimsja mólimsja o predstojáščich l'údech vo svjatím chrámi sém, i ožidájuščich ot tebe velíkija i bohátyja mílosti, za vsjú brátiju nášu, i za vsjá pravoslávnyja christijány, o zdráviji i spaséniji ích.

Lik: Hóspodi, pomíluj, *triždy.*

Vozhlás: Jáko mílostiv i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsylašem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Jerěj molítvu sijú:

Hóspodi Bóže naš, vo spasitel'nom Tvojem smotréniji, spodóbivj v Káňi Haliléjst'ij, čestnýj pokazáti brák Tvojím prišestvijem: Sám nýňi rabý Tvojá, *ímja rék*, i *ímja rék*, jáže blahovo-

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O prederžáščich vlastéch nášich i o vsém vóinstvi, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O rabích Bóžijich, *ímja rék* i *ímja rék*, nýňi sočetavájuščichsja druh drúhu v bráka obščénije, i o spaséniji ích, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže blahoslovítisja bráku semú, jákože v Káňi Haliléjst'ij, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže podátisja ím cilomúdriju, i plodú čréva na pól'zu, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže vozveselítisja im vid'ínijem synóv i dščérej, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže darovátisja im blahočádija vosprijátiju, i nezazórnomu prebyvániju, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže darováti ím že i nám vsja ko spaséniju prošénija, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže izbávitisja ím že i nam ot vsjákija skórbi, hńíva i núždy, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nas, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovennuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i Prísno-d'ívu Maríju so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe i druh drúha, i ves život naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Jerěj vozhlásno: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, česť i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Jerěj molítvu sijú velehlásno:

Bóže Prečístyj, i vsejá tvári Sod'itel'u, rebró práotca Adáma za Tvoje čelovikoľúbije v ženú preobrazívyj i blahoslovívyj já, i rekíj: rastítejsja i množítejsja, i obladájte zemléju, i obojú jejú jedín ud pokazávyj soprjaženijem. Sehó bo rádi ostávit čelovík otcá svojehó i máter, i priľipítsja žeňi svojěj, i búdetá dva v ploť jedínu, i jáže Boh sprjažé, čelovík da ne razlučájet. Íže rabá Tvojeho, Avraáma, blahoslovívyj i razvérzyj ložesná Sárrina, i otcá množestva jazýkov sotvorívyj; íže Isaáka Revékci darovávyj, i roždestvó jejá blahoslovívyj; íže Jáкова Rachíli sočetávyj, i iz nehó dvanádesjat' patrijάρχov pokazávyj; íže Jósifa i Asenétu sprja-

háj, plod d'itotvorénija im, Jefréma i Manassiju darovávvyj; íže Zachárijú i Jelisavét prijémyj, i Predtécú roždénije im pokazávvyj; íže ot kórene Jesséova po plóti izrastívvyj Prisdod'ívu, i iz nejá voplotívvyjsja, i rodívvyjsja vo spasénije róda čelovíčeskaho; íže za neizrečénnyj Tvoj dar i mnóhujú bláhost', prišédyj v Kánu Haliléjskúju i támošnjí brak blahoslovívvyj; da javíši, jáko Tvojá vól'a jest' zákónnoje supružestvo, i jéže iz nehó čadotvorénije. Sám, Vladýko Presvjatýj, priimí molénije nas, rabóv Tvojích, jákože támo, i zd'í prišéd nevidimym Tvojím predstátel'stvom, blahosloví brák sej, i podážd' rabóm Tvojím sim, *ímja rék* i *ímja rék*, život míren, dolhodénstvije, cilomúdrije, druh ko drúhu ľubóv v sojúzi míra, símja dolhožíznennoje, o čád'ich blahodát', neuvjadájemyj slávy vinéc. Spodóbi já víd'iti čáda čádov, lóže jejú nenavítno sobľudí, i dažd' ímja ot rosý nebésnyja svýše, i ot túka zemnáho; ispólni dómy ich pšenícy, viná i jeléja i vsjákija blahostýni, da prepodajút i trébujuščym, dárúja kúpno i súščym s níma vsja jáže ko spaséniju prošénija.

Jáko Boh mílosti i ščedrót, i čelovikol'úbija jesí, i Tebí slávu vozsyľám so beznačál'nym Tvojím Otcém, i Presvjatým, i Blahím, i Životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

I páki ášče chóščet, jeréj molítvu sijú hlahólet velehlásno:

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíľuj.

Bóže Svjatýj, sozdávvyj ot pérsti čelovíka, i ot rebrá jehó vozsozdávvyj ženú, i sprjahíj jemú pomóščnika po nemú, za jéže táko hódno byst' Tvojemú Velíčestvu, ne jedínomu býti čelovíku na zemlí: Sam i nýňi, Vladýko, nizposlí rúku Tvojú ot svjatáho žilíšča Tvojehó, i sočetáj rabá Tvojehó sehó, *ímja rék*, i rabú Tvojú sijú, *ímja rék*, zaná ot Tebé sočetavájetsja múžu žená. Soprjazí já v jedinomúdriji, vinčáj já v ploť jedínu, dárúj íma plod čréva, blahočádija vosprijátije.

Jáko Tvojá deržáva i Tvoje jest' Cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Táže, id'íže jest' obyčaj, ženích i nevísta dajút sebí rúci désni, jáže jeréj objázujet epitračímlem krestoobrázno, rukóju prideržá, i hlahólet ženích prisjáhu velehlásno.

Áz *ímja rék*, pojémľu tebé *ímja rék*, v ženú, i obiščavájú tebí ľubóv, víru i čéstnost' supružeskuju, i jáko ne imam ostáviti t'á dáže do smérti. Táko mí Bóže pomozí, v Trójci svjat'íj jedínyj, i vsí svjatíji.

Táže nevísta hlahólet:

Áz *ímja rék*, pojémľu tebé *ímja rék*, v múža, i obiščavájú tebí ľubóv, víru, čéstnost' i poslušánije supružeskoje, i jáko ne imam ostáviti t'á dáže do smérti: táko mí Bóže pomozí, v Trójci svjat'íj jedínyj, i vsí svjatíji.

Posém jeréj otpuščajet rúki ích, i blahoslovľája ích krestoobrázno, hlahólet: Jáže Bóh sočetá, čelovík da ne razlučájet.

I prijém jeréj vincý, vinčájet pėrvije ženichá, hlahól'a:

Vinčájetsja ráb Bóžij, *ímja rék*, rabí Bóžijej, *ímja rék*, vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.

Táže vinčájet i nevístu, hlahól'a:

Vinčájetsja rabá Bóžija, *ímja rék*, rabú Bóžiju, *ímja rék*, vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.

Táže blahoslovľájet ja triždy, hlahól'a triždy:

Hóspodi Bóže naš, slávoju i čéstiju vinčáj já.

Dijákon: Premúdrost'!

Táže prokimen Apostola, psalóm 20 hlas 8:

Po - lo - žil je - sí na hla - vách ich vin - cý ot ká - me - nej čest - ných,
 ži - vo - tá pro - sí - ša u Te - bé, i dál je - sí ím,
 ži-vo-tá pro-sí-ša u Te-bé, i dál je-sí ím.

Stích: Jáko dási ím blahoslovénije vo vík víka, vozveselíši já rádotiju s licém Tvojím.

Apostol ko Jefesejem, začalo 230.

Brátije, blahodarjášče vsehdá o vsích, o ímeni Hóspoda náseho Isúsa Christá, Bóhu i Otcú: povinújščesja druh drúhu v strási Bóžiji. Žený svojím mužém povinújšesja, jákože Hóspodu: zaná muž hlavá jest' žený, jákože i Christós hlavá cėrkve, i Toj jest' spasíteľ t'íla. No jákože cėrkov povinújšesja Christú, tákožde i žený svojím mužém vo vsém. Múžije, ľubíte svojá žený, jákože i Christós vozľubí cėrkov, i Sebé predadá za ňú: da osvjatít jú, očístiv báneju vodnóju v hlahól'i. Da predstávit jú Sebí slávnu cėrkov, ne imúšču skvérný, ilí poróka, ilí ničto ot takových, no da jest' svjata i neporóčna. Táko dólžni suť múžije ľubíti svojá žený, jáko svojá t'ílesá: ľubjáj bo svojú ženú, sebé samáho ľúbit. Niktóže bo kohdá svojú ploť voznenavíd'i, no pitájjet i hríjet jú, jákože i Hospód' cėrkov: zaná údi jesmý t'íla Jehó, ot plóti Jehó, i ot kostěj Jehó. Sehó rádi ostáviti čelovík otcá svojehó i máter, i pril'ipítsja k žeňi svojěj, i búdetá dva v ploť jedínu. Tájna sijá velíka jest': az že hlahól'u vo Christá i vo cėrkov. Obáče i vy po jedínomu, kíjždo svojú ženú síce da ľúbit, jákože i sebé, a žená da bojít-sja svojehó múža.

Jeréj: Mír tí.

Dijákon: Premúdrost', vóňmim.

Lik: Alliluia.

Stich, psalóm 11: Ty Hóspodi sochráníši ný i sobľuděši ny ot róda sehó, i vo vík.